

dowych reprezentacji powiatowych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 400) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Opatowiec w powiecie pińczowskim województwie kieleckim wyląca się wsie: Zawodzie Prywatne i Zawodzie Rządowe i włącza się je do gminy wiejskiej Nowy Korczyn w powiecie stopnickim, w tymże województwie.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

94

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 marca 1938 r.

o przedmiotach powszedniego użytku.

Na podstawie art. 2 ust. (3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 lutego 1938 r. o poruczeniu spraw aprowizacyjnych Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 89) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz przedmiotów powszedniego użytku w brzmieniu załącznika do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 marca 1938 r. (poz. 94).

WYKAZ PRZEDMIOTÓW POWSZEDNIEGO UŻYTKU.

A. ARTYKUŁY ŻYWNOSCI.

I. Pochodzenia roślinnego.

1. Zboża, ich przetwory i pasza, jak: żyto, pszenica, jęczmień, owies, gryka, proso, kukurydza oraz ich przetwory, jak: mąki, kasze, płatki, pieczywa, suchary, makarony, opłatki, krochmal, sód, tudzież siano, słoma, koniczyna, buraki i marchew pastewna oraz przetwory, jak makuchy, wytloki.
2. Warzywa, okopowe, strączkowe, oleiste, owoce, jagody, grzyby, zioła, jak: ziemniaki, kapusta, marchew, cebula, buraki, kalafior, groch, fasola, soja, rzepak i rzepik, siemię lniane i konopne, owoce ogrodnicze i leśne, chmiel oraz ich przetwory, jak: krochmal ziemniaczany, syrop, płatki, mąki, kompoty, powidła, marmelady, soki, oliwy, oleje jadalne, wszelkiego rodzaju konserwy.

3. Artykuły kolonialne i używki, jak: cukier, herbata, kawa, kakao, ryż, cykoria, pieprz, tytoń oraz ich przetwory, jak: cukierki, czekolada i wyroby z niej, ocet, drożdże, mączka do pieczenia, musztardy, sosy i wyroby przemysłu fermentacyjnego, jak: browarnictwa, słodownictwa, gorzelnictwa, miodosytnictwa, napojów winnych.

II. Pochodzenia zwierzęcego.

1. Mięso, przetwory i produkty uboju, jak: mięso wołowe, cielęce, wieprzowe, baranie, końskie, drób, dziczyzna, wędliny, słonina, smalec, łój, wszelkiego rodzaju konserwy, buliony, ekstrakty, mączka kostna, produkty poubojowe.
2. Ryby słodkowodne i morskie oraz ich przetwory, jak: ryby solone, wędzone, marynowane, konserwy, mączka rybna.
3. Nabiał, jak: mleko, jaja oraz ich przetwory, jak: śmietana, sery, masło, wszelkiego rodzaju konserwy.

III. Pochodzenia mineralnego.

Sól do celów jadalnych.

B. ARTYKUŁY ODZIEŻOWE.

1. Materiały tekstylne i odzież, jak: materiały wełniane, lniane, konopne, jedwabne, bawełniane, pilśniowe oraz z włókien zastępczych, a ponadto gotowe wyroby ubraniowe, bielizniane — osobiste i pościelowe — trykotowe, kołdry.
2. Wyroby skórzane, jak: obuwie, uprząż, galanteria skórzana, futra, kozuchy.

C. OPAŁOWE I OŚWIETLENIOWE.

Materiały i energia do celów opałowych i oświetleniowych gospodarstwa domowego, jak: drewno, torf, węgiel, nafta, koks, brykiety, świece, zapalki, energia elektryczna, gaz.

D. HIGIENY CODZIENNEJ.

Najniezbędniejsze artykuły higieny codziennej, jak: mydło, wapno i inne środki do utrzymania czystości.

95**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH**

z dnia 27 stycznia 1938 r.

w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów.

Na podstawie art. 80 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 128) zarządzam co następuje:

Rozdział I.**Przepisy ogólne.**

§ 1. (1) Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się wyłącznie do oficerów marynarki wojennej.

(2) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia, oznaczają artykuły dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 128).

(3) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

Do art. 5.

§ 2. Zasady badania i oceny zdolności do pełnienia służby oficerów oraz tryb postępowania wojskowo-lekarskich komisji rewizyjnych określają osobne dla marynarki wojennej przepisy sanitarne.

Rozdział II.**Tytuły i stopnie oficerów oraz prawa i obowiązki oficerów kontraktowych.**

Do art. 7 § 2.

§ 3. (1) Pełnym tytułem oficera jest jego stopień wojskowy z oznaczeniem stopnia naukowego; ponadto w grupach oficerów zdrowia i administracji korpusu oficerów służb marynarki wojennej dodaje się w tytule określenie specjalności.

(2) Oficerowie dyplomowani do stopnia komandora włącznie używają w tytule wyrazu

„dyplomowany” bezpośrednio po określeniu stopnia.

(3) Stopień naukowy umieszcza się bezpośrednio przed nazwiskiem.

(4) Szczegółowe brzmienie i skróty tytułów podaje załącznik Nr 1.

Do art. 9.

§ 4. (1) Oficerowie stanu spoczynku oraz oficerowie i podchorążowie rezerwy przy mianowaniu oficerami służby stałej otrzymują datę mianowania nie wcześniejszą niż dzień zgłoszenia się do służby czynnej.

(2) Mianowania na wszystkie stopnie ogłasza się w „Dzienniku Personalnym” Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Do art. 10.

§ 5. (1) Kolejność w starszeństwie absolwentów Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej, kształcącej na oficerów służby stałej, określa się na podstawie wyników pracy w Szkole, na okrętach szkolnych i innych okrętach na okrętach Rzeczypospolitej Polskiej oraz praktyki, przewidzianych w programie wyszkolenia Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej.

(2) Kolejność w starszeństwie podporuczników marynarki rezerwy korpusów osobowych oficerów broni i w grupie administracji korpusu oficerów służb marynarki wojennej określa się na podstawie wyników, osiągniętych na kursach podchorążych marynarki rezerwy, na praktyce i podczas ćwiczeń rezerwy.

§ 6. (1) Kolejność w starszeństwie przy mianowaniu oficerów na wyższy stopień określa się według starszeństwa poprzednio posiadanego, poczynając od najstarszego datą i kolejnością.

(2) Z bardzo ważnych względów służbowych kolejność w starszeństwie przy mianowaniu na wyższy stopień można określić inaczej.